

vilgu ellanud, on sadda ja polmfünumeit
aasiat, piisut ja furjad on mo ello aas-
tad elnud ja ei sa mitte mo wannematte
ello aastade páwade wasto: Ja Jakob
önnistas Warao ja läks tenimast aisa.
Ja Josep andis omma issale ja wendadele
ello asset, nenda fui Warao kästnud. Ja
fui se nälg wägga lange olli, nenda et E-
giptusse ma ja Kanaani ma nälja pärast
árranörkes, siis toitis Josep onuma issa
ja omimad wennad ja keik omima issa perre
leitvaga. Usga keik se ma:rahwas ei tonud
mitte üksipainis omma rahha ja lojuksed
Josephi kätte, et nemimad twölfid leiba sa-
da ja elloda; twaid andsid isse-ennast ka
parris:rahwas Warao wallitusse al, ja
nenda ostis Josep keik Egiptusse maad
Warause. Ja Israeli páwad said liggi,
et ta piddi surrema, ja Josep wöttis om-
ma faks poega, Manasse ja Etwaim, en-
netega ja wiis neid omma haige issa wo-

bi este. Ja Israel pergitas ennaast, istud
wodi peál ja ütles Joseppi wasto: Jum-
mal on sedda Kanaani maad töötanud
minno sou-wössale anda iggavessels pár-
randusseks, siis peatwad so faks poega min-
no päralt oslema, et nemimad minno poe-
gadega sedda pärriwad. Ja Israel ön-
nistas Joseppi ja temima poiad, ja ütles:
Jummal, kelle silma ees mo wannemad
Abraham ja Isaak on Pöndinud, Jummal,
käs mind on teitnud fest aiaast, kui ma ol-
nud, tannapäivani: se Ingel, käs mind
keigest purjast peästnud, önnistago neid poi-
sid, ja nende sees peab mo nimmi sama nim-
metud, ja mo wannematte Abrahami ja
Isaaki nimmi, ja et nemimad ni paljo fui
kallad siggiwad seál maal. Ja Israel üt-
les Joseppi wasto: Wata ma surren árra,
ja Jummal wöttab teiega ella, ja teid jõlle
taggasid wia teie wannematte male. Ja
Jakob lutsus ommid poiad ja pulutas nei-
le,